

poată sustrage cetățianului de sub influențele copleșitoare și pline de nouă săgădueli unele mai primejdiașe decât altele ale colectivităților cari, simțind că se duc pe copacă, nu creșteră nimic: nici bani, nici promisiuni, nici amenințările.

Generositate, căci odată triumfatorii să găsăi nedemn de cetățenii unei țări civilizate de a da curs liber indignațiunel - ce rare ori nu tășnește în marea zi a răfuiei - ca un torrent din piepturile celor îndelung impilați.

Opoziția din Buzău a reprezentat deci, ceea mai strălucită dintre victoriile ce se pot obține pe terenul luptelor politice; cu toată izbândă parțială a colectivităților la colegiul I, care, în realitate este pețru dănsul ceea mai colosală, mai cruntă și mai rușinoasă dintre infrângeri.

In adevărt, care este numărul de voturi care desparte pe d. Găzota, unul din acești bieți colectivisti care s-a stăcurat cu chiu cu val, de d. Al. Păcăleanu, unul din membrii opoziției, a cărui alegere a căzut?

Sase, numai sase!

Cine este în capul listei?

D. Alexandru Marghiloman unul din sefii marcanții a opoziției Buzoieni, a cărui reușită cu o majoritate atât de zdoritoare este cea mai groaznică palmă adusă regimului zis liberal-național!

Guvernul actual este atât de slab și de discreditat în această țară încât deși începuterea de 12 ani și dispune prin urmare de administrație, de credite, de finanțe, de numiri și destituirii, totuși nu a putut avea în colegiul I decât 483 voturi față cu opoziția a cărei voturi a fost de 506. După cum se vede, o deosebire numai de 23 voturi!

In asemenea condiții, guvernantii noștri, numai triumfatori nu se pot pretinde!

Ei nu mai reprezintă de mult adevărată opinie publică; aceasta, am zis-o în nenumărate rânduri; zilele acesteia însă fiecare din ei putut vedea că de adevărat erau prevederile noastre.

Pentru a reprezenta adevărată opinie publică ei ar fi trebuit să fie cu 50 la sută superiori adversarilor lor, căci, peste 50 la sută este zestreană stăpânire.

Se incetează deci, colectivitatea, de a mai vorbi în numele Buzăului căci, în acest județ cel puțin, colectivistii nu mai sunt decât niște cadavre. Doă nume au mai rămas; doă umbre, șovăind și acelea, mai reamintesc trecutul după cum salcia plângătoare amintește pe cel ce doarme pentru vecie în groapa ce umbrește!

DECREE

D-ni Zaharia Mandrea, Gheorghe frima, și Vasile Marin s-au numit membrii în comisieua intermară a comunei rurale Armășeni din județul Făltciu.

PE STRADELE CAPITALEI

De la Direcția lucrărilor tehnice a comunei București primim această scrisoare:

Domnule redactor,

Față cu rigoarea ernei actuale și considerând că or-ce măsură de utilitate publică luată de o administrație menită a da foarte puține roade dacă cetățenii în loc de a-i da concursul lor i pun pedicii, și aceasta mai ales în casul când administrația dispune de puține mijloace finanțare, cum și casul pentru comuna București; mi permit că prin ziarul d-voastră să fac cunoșcut cetățenilor Capitalei că, temendu-se de inecul în caz de topire repede a zapezii, Primăria și siliștii a'și pun toate silințele în desfacerea rigolelor, în

scop de a facilita surgereala apelor din zăpezii, și în aplanaarea zapezel pe străde spre a putea înlesni pre căt posibil circulaținea.

Astfel sună, Primăria nu poate a se ocupa cu curățarea trotuarelor, care de altminteri cade în sarcina d-lor proprietari și chiriași, conform al. II art. I din regulamentul pentru menținerea curățeniei în străde și pe piețele Capitalei.

Față dar apel la cetățenii Capitalei, rugându'l a'șii indepiuni sarcina ce le e imposibilă cu regulamentul care interzice d-lor proprietari și chiriași de a scoate zăpada din curți și prin urmare și pe cea doborâtă după casă și a o lasă pe stradă.

Daca cetățenii Capitalei vor bine-voi în seamă de zisul regulament, Primăria va putea, cu mijloacele de care dispune, asuccesa proprietățile contra inecului și restabilii circulaținea; în cas contrar toate silințele Primăriei vor rămâne deserte.

Cu această ocazie vă rog să incunostințați pe orășenii că maine 29 Ianuarie 1888, circulația va fi operată pe strădele: Grivița, din Victoria în Manea-Brutaru. Selari.

Si ocolul cel mai scurt este pe strădele: Victoria-Fântânele-Manea-Brutaru sau Victoria-Sfîntu Voivodă.

Carol-Smărăndean-Lipsani.

Tot maiine circulaținea va fi stânjinită pe strada:

Carol din Selari în Serb.-Vodă.

Victoria din Sf.-Voivodă la Barieră.

Si ocolul cel mai scurt va fi pe strădele: Sepcari-Covaci-Piața Sf. Anton.

Sf. Voivodă-Occidentul-Buzești.

Prinții vă rog, domnule redactor, asigurarea osebeiei mele stime.

Directorul lucrărilor tehnice C. Gurău.

DIN AFARA

Discursul printului Bismarck

Ieri am reprobus, după o depeșă incompletă din Berlin către foile vieneze, o parte din discursul printului Bismarck. Acum urmăram cu reproducerea părții a doua. Cancelarul a zis despre cestiuarea concentrărilor de trupe:

“Acesta concentrări nu sunt pentru noi un lucru nou. Ele s-au întâmplat mai multe într-o măsură mai extinsă și s'au ivit anume de la 1879 începând. Are foarte ușor aparență, ca și când aceasta concentrare de trupe în apropierea granței germane și austriace se face numai cu intenția, de a năvăli asupra noastră și de a ne ataca nepregătit. El, aceasta nu o cred! Nainte de toate nu zace în caracterul monarhului rusesc și ar sta în contrazicere cu declarațiunile sale; și apoi scopul și succesul ar fi foarte greu de înțeles. Rusia nu poate avea intenția de a cucerii provinciile prusești. El cred, că nici provinciile austriace. El cred, că Rusia are destul supuș polonez, și nu voiește să le mai înțelească numărul. A anectat al-ceva ar fi și mai greu, nu există nici o caușă, ce ar îndemna pe Rusia a năvăli asupra vecinilor săi, și el merge așa de departe cu încercarea, că sunt convins, că chiar dacă noi — ceea-ce actualul guvern nu intenționează — am fi încurcați într-un răsboiu francez, îl imediat nu-i ar urma un răsboiu rusesc. Din contră, dacă am fi încurcați într-un răsboiu rusesc, acestuia de sigur i-ar urma cel francez. Nici un guvern francez nu-i destul de tare spre a'l impedeaca, chiar dacă nu-i ar lipsi bună-voință; dar față cu Rusia declar încă astăzi, că eu nu mă aștepț la

o năvălire și nu revoc nimic din ceea-ce am zis acum și anul. D-voastră veți întreba, de ce se fac atunci concentrările de trupe rusești? El, aceste sunt întrebările de la oficiul de externe. Concentrările de trupe sunt după părerea mea apărării, asupra căror nu se cer explicații categorice. Despre motivele acestor procederii rusești nu pot să căștig declarații autentică de pe căile mele ca unul, care de un veac de om cunoște politica externă și cea rusească. Eu presupun deci, că cabinetul rusească are convingerea — și aceasta va fi motivată — că în cea mai deaproape criză europeană, ce ar putea să se ivescă, grădătatea vocală rusească în areopagul diplomatic al Europei va cumpăra cu atât mai mult, cu cat Rusia își va impinge trupele sale către granița vestică. Rusia ca aliat și ca dușman e cu atât mai iute, cu căt să mai aproape de granită vestice cu trupile principale.

Criza și mai probabilă, care ar putea să ibnuiească și cea orientală. Si dacă aceasta criză intră într-o deșertării va ibnueni, noi nu suntem cei dântăi interesăti. In acest cas noi, fără ca să violăm îndatoririle noastre, vom fi în poziție să așteptăm ca puterile cele mai de aproape interesate la Marea Mediterană și la Levante să și facă cel d'intervenție, deci să împărească, dacă vor să se implice sau să se răsboească cu Rusia. Dar noi în cestiuarea orientală nu în casul prim nici în cel de al doilea nu suntem principali interesăti. Or-ce putere mare, care vrea să iasă din cadrul ideilor sale, și vrea să aiibă rol conducător, afară de terenul pe care îl-a dat D-zeu, face o politică de putere iar nu de interes. Noi aceasta n-o vom face. Dacă criza în Orient va ibnuini, noi înainte de ce ne-am pune în poziție, vom aștepta ca să vedem atitudinea, pe care o vor observa puterile interesate. Aceasta nu e însă o caușă ca să privim situația neatât de ingrijată, sau că numai situația momentană ne îndeamnă la imultruirea atât de puternică a forțelor noastre.

Eu aș despărți cu desăvârsire de această cestiuare chemarea a două a landwehrului. În situația de față nu mai e vorba de o instituție interimă sau momentană, ci de una stabilită. Sper că dacă vă gândiți împreună cu mine la pericolul de răsboi, de care am fost amenințați în cel din urmă 40 de ani, vă veți convinge, că ceea ce facem acum n-o facem pentru present, ci pentru viitor. Primul pericol de răsboi, de care am fost amenințați, a fost în 1848. Când s'au nimitic zăgazurile, care arată direcția unei curgeri de apelor liniștiți. Primele zile ale lui Martie au fost strigăte de răsboi contra Rusiei. Îndată după aceasta, prea de tot aproape, a fost pericolul ca să intrăm într-un mare răsboiu european. Cred, că e inutil de a aminti, că acel pericol de răsboi a fost depărtat în 1850 prin tratatul de la Olmütz. După aceasta în 1853 până la 1856, iar nu în timpul acestui răsboi am stat chiar la marginea povărișului să nu zic a prăpastiei. Îmi aduc amintire, că pe acele vremuri de la 1853 până la 1856 am fost nevoie ca să umbliu ca un pendul între Francfurt și între Berlin, pentru că marinimosul rege, în încrerea cu care m'a distins pe acele timpuri, când presunții puterilor apusene i-așu fost prea insuportabile, m'a folosit ca pe reprezentantul politicei independente; care în timpul răsboiului de Crimeea, ce a ținut până la 1856 și s'a terminat cu pacea de Paris, — nici-a creat o adeverării Canossa și am fost într-un neintrerupt pericol de răsboi. Atunci n'am avut nici o caușă ca să ne arătam o putere mai mare, decum în realitate am fost. Aceasta a avut loc în 1856. În 1857 s-a ivit cestiuarea de Neuchâtel. El am fost trimis încă în primăvara anului 1857 în

Paris ca să negociez cu Napoleon în privința trecerii armatei prusiane în contra Elveției. Deceare se poate convinge, că această era să fie o cestiuare de răsboi dacă Napoleon s-ar fi invitat la ea. Napoleon de altminteri era gata să se invoca împreună cu aceasta. Negocierile mele s'au terminat cu împăcarea regelui. Pericolul răsboiului a existat și în acel an. Tot pe acele timpuri ne-a amenințat răsboiul italien, care a și ibnușit după un an și care pe noi ne-a făcut să intrăm într'un grozav răsboiu european. Si astfel am fost amenințat de pericolul răsboiului până pe la anii săi zece.

ECOURI STREINE

O dramă de amor a pus în emoție, în zilele trecute, strada Zossener din Berlin. Nevasta comerciantului Boetzow, într-o relație de multă durată intime cu un tânăr de 25 ani. În seara comerciantului în casă, surprins pe căi dol amorează în flagrant delict. El îl declară amândouă să se răbesc și să neputențeze unu în viață, și lăsată otrăvă spre a murii împreună. Comerçantul îngrozit plecă iute să găsească pe un medic. Îndată se azură doar detinutul de revolvr: căi dol amorezi se impună. Când se fotoară comerciantul, el găsește pe masă o scrisoare de la soția sa, care l rugă să îngroape în același mormânt cu amantul ei.

In menajerie. — După cum se anunță din Berlin, d-ra Senide, imblânzitoare de seare sălbatică, era să fie mâncată de un leu al său. Un fotograf era să o fotografieze pe când ea își ținea capul în gura leului. Fotograful a aruncat lumină electrică asupra grupului și atunci leul surprins a strâns gura. Se zice însă, că d-ra Senide n'a suferit răni așa de grave, încât să nu și poată cu timpul relua exercițiile sale.

La vinătoare. — Din Reșița în Banat se scrie: Locuitorul din Colnic, Ioan Corbu a plecat foară zi cu alii amici la vinătoare de porci sălbatici. Ajungând la dealul Granilei, Corbu zări un porc venind spre dinsul. El trase pe cu pușca odată; porcul rănit năvălă asupra lui. Corbu apucă pușca de leavă și începea să aibă în porc cu patul puștel. Din nenorocire a două leavă lăud foc, Corbu nu lovit de glonț în pântece și căzu mort pe loc.

PARTEA ECONOMICA

ALCOOLISMUL. — CAUSE și REMEDIU

Într-un articol precedent am arătat că alcoolismul este una dintre cele mai distrugătoare boale ale societăților moderne. Oamenii beau de cănd sunt pe lume, de cănd Noe a sărit în viață de viile, după cum ne spune tradiția. Însă beția din trecut s'a transformat prin abus în alcoolism, boala gravă și cu totul deosebită de beția propriu zisă.

Spre a'șii satisfacă dorința de a bea, omul nu s'a mulțumit cu vinul, cu berea și cu răchiul estras din căteva fructe; el își aibă sănătatea și ale cărui efecte dispar după trezire. Din contră, beția produsă de răchiul de bucate, de sfecle, de cartofi, s. c. l., confundă pe bător într'o beție adinamică și stupidă, și căt odată pricina este chiar moartea.

Ceea ce mărește pericolul este nu numai băutura spirtoaselor de grăne, dar mai cu seamă falsificările băuturilor Astăzi, cu progresul chimiei, falsificatorii s'au perfecționat; ei, cu căteva picturi fabricăză, din spirtul cel mai vîțmător, tuică, rom, mastică, absință, caniac, benedictină, pipermint, în fine toate băuturile posibile.

In resumă, societatea modernă este foarte amenințată prin abuzul băuturilor spirtoase și mai ales a celor fabricate din alcool de grăne.

Faptul fiind acesta se naște întrebarea:

Cari sunt imprejurările care contribuie la dezvoltarea și la întreținerea această porneire și apărare spre băutura spirtoaselor? Cauze sunt multiple. Mai întâi este necumpătarea, lăconia, nesătul omului care, fără nicio nevoie, bea tot ar dori să mai bea. Este lume care nu bea pentru trebuință, ci numai ca să bea, să petreacă timpul.

O altă caușă, și aceasta este dintre cele de căpătene, este nenorocita deprinderă care se lătește din ce în ce mai mult, și care stă în aceea de a'șii petrece bărbății timpul prin cărți, cafeane, cercuri, berării, după condiția socială a fiecărui;

in obiceiul de a'șii lăsa soția și copiii sănătății și a'șii petrecă noaptele în localuri ca cele enumerate.

Mizeria, lipsa de cele trebuincioase, con-

suinește, fete mari, i-am prins cu ocazia mică. De unde credeți că răsare soarele?

— Din colo.

— Asă, de la Neubauer. Un soare blond, deschis la piept, cu părul vulvoi. Un soare de chelneri, un soare de cinci lei, care să indupla pe mitropolitul internațul.

La aceste cuvinte eram lac de sodoare, par că aș fi legnat într-o baie caldă. Cu vîntele lui ca o grindină cădeau asupra mea. Dar când a inceput să sopăie și când mi s'a părut cămău auz numele meu, am ofat lung, cerându-le zadarnic ertare cu acest ofat dureros. El rideau, și fără să știe mă strivă creerul; el rideau, facând din inima mea o mingie pe care o asviră la înălțimea unei părți. Oh! unde erau cămpurile pustii în cari mă născusem pentru că să pot plângi în voie, neauzit de nimene? Unde era mama ca să mă măngăie și să mădoarmă? Dar chiar amintirile acelei fericiri stinse erau niște junghuri cari se înfăptuiau adinc în inima mea batocoră.

După ce căteva zile așășopăit între ei, ca prin minune său linistit că și cum nu s-ar fi întărit nimic. Mulți din ei erau mai buni cu mine decât înainte. Gândindu-mă la căt ar fi putut să mă chinuască, șă am erat pe căt, ba chiar, dacă aș fi îndrăsnit, aș fi intins mâna dușmanului meu. Si de ce nu? De sigur să căt și el ca și cei-lății de acele răutăți copilașii. Alt-fel de ce-ar fi tacut?

(Va urma). De la Vrancea.

Daca s'ar arăta ea la fereastra mi-ar fi cald. Afară nu e frig, tremur fiind că n'văz. Oh! nu mă iubește, nu mă iubește!

tribuiesc asemenea a impinge pe povîrnișul viituiu betiei. Nenorociti, cărora le lipesc pe alocarea chiar păinei, cred că găsește măngâiere în cîteva pahare de rachiu otrăvit. Pe cîl nu' aude cine-va zicend: bîm, ca să ne mai treacă de necaz.

In fine mai există o cauză și aceasta este cea mai ingrijitoare, fiind că s'ar părea că dintr-ânsa decurg mai toate cele-lalte, este slabirea nepomenită a or-ărului infrâncor moral și care se manifestează între altele din trebuință, prin turbarea, de a băia alcool sub toate formele.

Aceasta lipsă de înfrâncare care a atacat societățile europene, începând cu cele mai culte, și care este mai comună între clasele lucrătoare decât între altele, este după unii autori, adeverată rădăcina a răului, căci neînfrârare în toate contribuează slabii toate resursele organismului național, îl moleștează, îl usează. Aceasta este, după mulți scriitori, pericolul morții publice și alcoolismul este numai una dintre forțele acestei desfrânrări.

De aceea totuși oamenii de bine nu vîd alt remediu mai eficace contra alcoolismului decât lupta contra desfrînarîi morale, ridicarea nivelului moral al societății.

Ne unim pe deplin cu acestea, căci or-ice alte măsuri s'ar lua contra alcoolismului, nu zic că nu vor produce oare-care efecte, dar nu pot să stăpească réul din rădăcina.

Să propus, ca măsuri contra alcoolismului, impunerea cărciumelor; cu aceasta nu s'ar impună consumația alcoolului. Să mai cerut înfrântarea de taxe nucrate, căt de mari, asupra spiritoselor. Să acest mijloc s'incercă, dar fără succes.

Or-ecat s'au urcat taxele asupra spiritoselor, aceasta n'a ostot furia betiei. Din contră, s'ar părea că cu cît se scumpesc rachii, cu atât este mai falsificat și mai vîntamător.

Aveam convingerea, dimpreună cu toți cătii s'au ocupat de acest subiect, că prin măsuri fiscale, prin urcare de taxe nu se va împedica desvoltarea alcoolismului. Ba, din contră, sunt mulți cari cred că imposta asupra alcoolului, prețul alcoolului și mijloca consumației pe cap, cresc într-o proporție statonnică.

Să mai propus înfrântarea monopolului asupra alcoolului, după proiectul d-lui Alglave. Nu putem discuta cu această ocazie proiectul legistului francez; putem încredința însă că el poate avea multe părți bune, însă nu credem că va fi având și insușirea de a stări alcoolismul. Să nu uităm că aceea ce ne preocupa și trebuie să preocupe pe toți este combaterea contra alcoolismului, iar nu sporirea veniturilor fiscului, mai cu seamă cănd s'ar proba că prin această sporire nu se înălță causa alcoolismului.

Să mai vorbit și despre societățile de cumpătare, după cum există unele țări și mai cu seamă în America. Foarte bun lucru, însă cu greu de realizat, căci cel ce se decide a se înfrâna se înfrânează, iar cel căzut cu greu se poate ridica prin societățile de cumpătare.

Ce ne rîmâne dar de făcut față cu această boală distrugătoare, cu alcoolismul? Cum să luptăm contra betiei, care amenință viața politică, corpul și spiritul, societatea întreagă?

Nă înțăiu să se ia măsuri contra falsificărilor; să se pedepsească aspru cei cari otrăvesc oamenii.

Al doilea, să se incurajeze producția rachiiilor de fructe, cari sunt mai puțin vîntamătoare.

Al treilea, să lucrăm prin toate mijloace pentru a redeschidea spiritul de familie, traful în casă.

Măsurile acestea sunt din cele mai lese de aplicat, afară de a treba, și aceasta pentru că de la un timp încoace s'a cam înrădăcinat și la noi vîntamătoarea deprinderă de a'șt petrece mai mult afară din familie. Cu toate acestea puntrul că réul este ore-cum la început, cu stăruință vom rîușii a'șt desfrâncina. Exemplul trebuie să dea cei mai luminați, care își dău mai bine seama de grave urmări ale trafului importat din afară.

E. N.

CRIME - DELICTE - ACCIDENTE

Bucuresti

Crime din strada Lucaci. — Mare emoție în strada Lucaci. Procurorul a stat mai multe ceasuri în casa Nr. 63. Iată ce povestesc vecinii: În acea casă locuște o dame ovreică, vîduvă. Ea lucrează într'un magazin peste drum de Palat. Acum cîteva zile a venit o moașă la patroana magazinului, care era însărcinată. Moașă zări pe acea ovreică ieșind din prăvălie și plimbându-se prin curte. Moașă o întreba cei lipsește și dacă nu e însărcinată. Femeea răspunse evaziv. Apoi trecu în fundul curții și de aci în bucătărie, unde găsind un pat, dețe naștere unui copil, pe care'l aruncă sub masă. Moașă bănuitoare veni în bucătărie și îngrijii de leuză și de copil. Leuza, luând copilul, se urcă într'o sanie și plecă acasă, în strada Lucaci. A doa zi moașă o vizită acasă și o întreba de copil. Femeea răspunse brusc, că nu are a da socoteală nimănui, că l-a dat la doică, etc. Moașă alergă la secția de alătură.

Se zice, că ovreica și-a ars copilul în sobă!

DIVERSE

Maghiari negri și maghiari albi. — Sub acest titlu citim în *Pester Lloyd* de la 1 Februarie:

Funcționarul de la caiile ferate ungare de stat, d. Anton Carl Fischer, a facut descoberirea interesantă că Hunul și Maghiari se deosebă unul de altii numai prin imbrăcămînt, și că populația ungurească, care poartă sumane negre sunt rîmășile de ale Maghiarilor negri, aşa dar de ale Hunilor, pe cînd sumanele albe (cu gluga cum a Ungurii din țara Ungurească) formează imbrăcămîntul Maghiarilor albi. Co-loarea împodobelii este caracteristică seminței și autorul arată pe baza datelor, că le-a primit pe 200 coale cu întrebările ce le împărțește în acest scop, că combinația colorilor porturilor din țara ungurească corespund celor 112 semințelor, care au venit sub Arpad în țara. Lăsând pe seama învățătorilor critica acestei descoberiri isbitoare, constatăm numai, că autorul cu un aparat științific imposant, se ocupă de Turkoman, și pledează pentru originalitatea raselor maghiare.

La acestea *Gazeta Transilvaniei* observă cu drept cuvînt;

Parcă a vrut cineva să conteste originea unicii a Ungurilor!

— — —

Originea permiselor de vînătoare în Franță. — Este interesant a se ști originea permiselor de vînătoare în Franță.

Până în secolul al 18-lea, se știe că poporul francez de jos sau burghesi nu puteau vîna, de oare-ce numai seniorilor erau rezervate toate drepturile și privilegiile vînătoarei. Mult timp, mojicul surprins în flagrant delict de vînătoare, era condamnat la moarte. Mai târziu, s'au modificat această lege barbară și culpabilul era condamnat la amendă. Numai în casă de recidivă era legat să ișognă în timp de 3 ani.

Ludovic al XIV cel d'antău, modifica aceste pedepse. El dăte o ordonanță prin care oprea judecătorilor de a mai condamna la moarte. Mai târziu, s'au modificat această lege barbară și culpabilul era condamnat la amendă. Numai în casă de recidivă era legat să ișognă în timp de 3 ani.

Astăzi libertatea este și mai mare. Pentru o modestă sumă, un permis de vînătoare dă dreptul or-cu de a vîna ieșirii său aite animale cari ies înainte.

Originea permiselor de vînătoare începe de la Henric IV. La 22 Aprilie 1598, prințul dăte o ordonanță prin care reglementa vînătoarea și purtarea armelor. Guarzivînătorii însă nu puteau purta armă de desenate fără o autorizație specială. La 1844 o lege substituă acestei autorizații permisele de vînătoare.

— — —

Școala Forestieră din Nancy. — Condiționile de recrutarea elevilor în școala forestieră din Nancy s'au modificat. De la 1 Ianuarie 1889, toți elevii acestei școale se vor recrutta din elevii diplomați ai institutului agronomic din Paris, după modul adoptat la școala politehnica pentru recrutarea elevilor în școalele sale de aplicație. Numărul elevilor la școala de la Nancy este limitat în fie-care an la 12; zece burse sunt create în favoarea elevilor admisi. Această modificare în primirea elevilor, va avea de efect modificarea completă a recrutării agentilor forestieri, a căror organizație a fost viu atacată în cele din urmă timpuri din Franță.

— — —

Piscicultura în Belgia. — Nu mai e vorbă! Piscicultura a luat un mare avînt în țările occidentale. Am vîzut în Franță ocupându-se lumea cu cultura peștilor: am vîzut în Germania același lucru; în Austria, și în alte multe țări. În Belgia însă, cînd mai mare activitate să desfășure în privința repopularizării sale cu pești.

D. de Selys, președintele Senatului belgian, prin o importantă publicație, face cunoștință mai de mult istoricul cestui-unei, de la inițiativa lui Vanderperboom. În 27 Octombrie 1882, guvernul belgian, în urma unui raport al inginerului de Clercy, a numit o comisiune de repopularea apelor. Acum, buletinul oficial al ministerului de agricultură din Franță, ocupându-se de această cestui, arată în Belgia fapte de cele mai înalt interes. Recapitulând lucrările de repopulare rîurilor din Belgia, pe cel din urmă trei ani 1885, 1886 și 1887, coincide la cele mai frumoase rezultate.

Câteva cifre, pentru a ne face o idee mai dețăpăt despre piscicultura din Belgia: Său aruncat în apele acestei mări țări în cîte trei ani, 1.163.000 peștișoril din familia somniori, revenind astfel la vre-o 400.000 pe an. Asemenea 800 de pastrăvi curcubeti, aduși din Huningua germană, au fost introdusi în diferite rîuri, spre a asigura mai bine repopularea.

Belgia posedă din fericire, deliciosul păstrav de Hoyoux și de Ourtha. Vre-o 7.000 ouă de acest pește au fost aduse în Franță dând vre-o 4.000 peștișoril cari au fost oferiti d. de Cursay, proprietarul stabilimentului de piscicultură anexat la băile de la Montmorency.

În Elveția, în timp de vre-o trei ani, s'au introdus pești cu milioanele. În America repopularea se face cu zeci de milioane. Vr'o 6 milioane peștișoril din Elveția revin la 9.000 franci, și milioanele de peștișoril din America costă sute de milii de franci.

ARTE - TEATRE - BALURI

Teatrul Național. — Societatea dramatică; Sambătă, 30 Ianuarie 1888, se va reprezenta piesa: *Don Carlos, infant de Spania*, tragedie în 5 acte. — Tradusă de d-nul Jacob Negruzi.

** * Circul Sidoli.* — Reprezentări în toate zilele ecuestre, gimnastice, atelice, etc.

** * Sala Bailor Eforiel, (Bulevard).* — Sambătă 6 Februarie 1888, *Societatea de ajutor reciproc a lucrătorilor tipografi din România Gutenberg*, va da un Bal deschis în profitul casei sale. Balul va fi patronat de doamna I. V. Socec.

** * Sala Dacia.* — Va urma regulat în tot timpul carnavalului baluri mascate Lunea, Mercurea, și Sambătă.

** * Sala Orfeu.* — Bal mascat în toate zilele de Marți, Joi și Duminică.

MAINOU

Cu toate contestările gazetelor guvernamentale, ni se confirmă demisionarea ministrului de interne. El devine țapul expiator al păcătelor colectivității.

— — —

Ieri seara opinionea publică era alarmată de niște noui turpitădini ce s'ar fi descooperit în furnitrile militare. Militarii superiori păreau cu deosebire iritați.

Când vom avea probe, vom vorbi.

— — —

Scandalul comis la Brăila de administrație, după alegerea col. III, ar fi impus guvernului revocarea polițialui Varlam și suspendarea procurorului Creminianu.

Să nu fie acestea fătărișci, cari să mascheze presiunea ce s'a ordonat, la balotajul de Duminică!

Vom vedea.

— — —

In urma ultimelor cercetări medicale asupra cadavrului d-nei Bâleanu, dosarul acestei cestiuni s'a închis.

— — —

Adunarea generală a Jokey-Clubului se va ține Duminică.

— — —

Generalul Lecca este chiamat în București, pentru a avea o consfătuire cu guvernul, în privința situației.

— — —

D-nii Aristid Pascal și ginerile său, I. Filitis, scandalizați de presiunile ce le-a vîzut cu ochii lor la col. III din Bacău, se declară de adversari ai regimului.

D. Filitis ar fi cerut chiar audiență de la Rege, pentru a'i supune un memorior privitor la acele alegători.

— — —

Mâine se efectuează balotajurile de la col. I și înainte balotajurile de la col. II. Isbânda opozitiei este nefindioasă în unele locuri.

— — —

Academia Română ne comunică analele sale pe 1886—1887, precum și raportul doctorului Felix asupra celui d'al VI congres internațional de igienă și demografie din Viena.

— — —

Mâine, în ziua Sășilor Trei leunci, Seminarul central din București își prăsmuște pe patronii acestui așezământ, print' un oficiu religios, urmat de conferință și de un dejun al corporul didactic.

— — —

Find că toate organele noastre continuă a clasifica pe deputați aleși, în deosebite grupuri, reproducem din nou statistică făcută de noi în privința acestor alegători.

După cînd cunoaștem noi pe oameni, la deschiderea sesiunii, ei vor infișa următoarele categorii:

Opozanții sunt 44 și anume:

D-nii N. Blaremburg, N. Fleva, Al. Djuvara, I. Movila, N. Filipescu, Al. Marghiloman, I. Dimitriadi N. Stătescu, I. Marghiloman, D. Butulescu, Caton Leca, Lascăr Catargi, G. Rătescu, C. Ressu, Moise Pacu, print' Știrbei, Nicolaidi, N. Pop, C. Cioceanu, Take Ionescu, V. Dimitropolu, I. Negruzi, C. Corjescu, Em. Ma-

vrocordat, M. Tzoni, G. Panu, P. Grădișteanu, Il. Ișvoranu, G. Vernescu, I. Nucșoreanu, print'ul Al. Cuza, I. Stefăneanu, C. Ienescu, D. Brătianu, C. Grigorescu, N. Garofilde, N. Rașcanu, N. Popescu, N. Săruleanu, G. Paladi, N. Nicoreșcu, P. Carp, I. Lahovari, și C. Bădulescu.

Independență sunt 9 și anume:

Dd. M. Cogălniceanu, I. Politimos, Al. Șendrea, I. Cogălniceanu, I. Cabrabatescu, V. Morțun, C. Cogălniceanu, Gr. Brătianu, Dim. A. Sturza.

Restul de 10 sunt guvernamentali.

Statistică generală vom face-o după rezultatul alegătorilor.

— — —

